

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Isagoge Ad Amorem Divinvm

Pennequin, Pierre

Antverpiae, 1661

21. Quomodo amor sanctus inducat ad colendos Sanctos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47132)

ad carceres propugnatores: possem ex recentioribus sæculis S. Andream Corsinum apud B. V. singulariter gratiosum, & virtutum ac miraculorum prodigiis nobilitatum; possem & nostris ferè temporibus insignem ejus cultum, & ad celebranda Assumptionis ejus in cælo gaudia evocatum Stanislaum Koska in medium adferre; sed supersedeo; satis sit mihi illam esse Matrem pulchræ dilectionis, ut ejus cultu, opera, præsidioque ad Amorem sanctum assequendum enitiamur.

CAPUT XXI.

Quomodo Amor sanctus inducat ad colendos Sanctos.

SANCTI tripliciter considerari possunt. 1. Prout simul constituunt cœtum & Ecclesiam triumphantem in cælis ac simul omnes coli & honorari possunt. 2. Prout quisque eorum natali, & festo die ab Ecclesia militante celebratur in terris. 3. In quantum aliquos eorum in patronos elegimus, aut sorte accepimus ad mensum, vel annum, vel etiam omnem vitæ decursum.

Quantum ad primum attinet,

non est dubium quin Amor sanctus in suorum animis magnam imprimat cælestis illius Jerusalem æstimationem, in qua cælestes cives laureati triumphant, & amici paludamentis gloriæ in supremi Numinis laudibus, & amore sine fatietate perennant. Collige animo quidquid unquam splendidum & magnificum oculos spectantium admiratione sui tenuit defixos & lutum reputabis si cum unico gradu gratiæ, multoque magis gloriæ conferatur: quid jam erit, si cum illa Sanctorum multitudine luminibus gloriæ undique coruscante conferatur!

Jam verò, si ut quidam volunt, charitas patriæ specie à charitate viæ differt, atque ubi id contingit, inferioris speciei eminentissima perfectio, ad minimum superioris speciei gradum pertinere, ut dicunt, non potest, adeoque minima Patriæ charitas, quidquid unquam in mortalium pectoribus flammarum arsit in viâ, purissimo sui ignis splendore antecellit; quam optabile est alis amoris & fidei ad illam cælestem curiam evehi, atque ibi non transcursum, sed aliquo tempore inter ista charitatis immensa incendia Sanctos contemplari, & eorum flammis incalescere. Ita agebat Paulus, & ut alij imitarentur optabat, cum diceret: *Nostra conversatio*

2.
Ob suam
charitatem.

M m m 3 satio

1.
Sancti colendi ob immensam gloriam.

satio in caelis est. Quàm dulce est, JESUM Christum inter millia millium auro, gemmisque caelestibus fulgentium, eumque unicè amantium & immensis laudibus extolentium, splendidissimo supra cæteros gloriæ amictu radiantem intueri! quis ex tali conspectu totus flammis sanctissimi Amoris non inardescat? quis Christo de tanta gloria, tot spoliis; quis Sanctis de Christi consortio, de tanta in illos munificentia, de amicitia gloriôsæ æternitate non congratuletur! Apparuit aliquando S. Pater noster Ignatius, cum nomine JESU in corde literis aureis descripto, ut quanto ejus amore arserit in terris, & nunc in caelis ardescat, ostenderet: non dubito, quin beatorum quisque hoc sanctissimum nomen stylo amoris pectori habeat insculptum: ô gloriosa amantium spectacula, & ad inflammandos mortalium frigidus animos opportuna!

3.
Uc S. Ignatij.

4.
Gratulemur nunc illis.

Itaque si cæterum illum Beatorum honorare volumus, eisque gratificari; gratulemur illis, & unâ exultemus, quòd Deus illos æternæ suæ gloriæ non tantùm confortes; sed velut præcones fecerit: agamus cum illis sanctissimæ Trinitati pro tantis in illos collatis beneficiis prolixas gratias: congratulemur Christo de tam excellenti laborum suorum messe, & de tot voluntariis Amo-

ris sancti in æternum captivis: hoc enim maximè à nobis exigunt Sancti, ut scilicet omnium corda in amorem Christi, laudationemque continuam rapiantur; & quod illis à nobis votum offerri potest acceptissimum, hoc est, ut cum illis ad amorem Christi purissimum & intensissimum Dei gratiâ opitulante aspirare, & occurrere aliquando possimus.

Ex his intelligi potest, quomodo quilibet Sanctorum die suis honoribus singulariter dedicandus sit: considerandi veniunt quatuor Amores. Unus, quo Deus illum ab æternitate gratuito amore è multis millibus elegit ad gloriam; ac seriem gratiarum toto vitæ decursu ei liberaliter suis temporibus dandam cum sancta usque in finem perseverantia, ac deinde gloriæ sempiternæ coronâ decrevit; qua jam ipse inter Dei amabiles amplexus & gratiarum actiones immortales fruitur in caelis.

Alter est Amor JESU Christi, quo Sanctum illum persecutus est in terris, & cum illo jam conglutinatur in caelis; dum viveret inter hujus vitæ discrimina, cum protexit, ejus vulnera sanguine suo abluit, & in meritorum suorum communionem sapius admisit, & tandem felicitate perenni cumulavit. Si singula arenæ grana toto mundo dispersa in

5.
Quatuor
in istis amo-
res consi-
derandi.
1. Quo
Deus illos
amavit.

6.
2. Quo
Deum a-
mavit.

tot Seraphinorum myriadas commutarentur, imò si omnes res creatæ quæ de factò sunt, & quæ creari possunt, in tot cælos tot Seraphinorum myriadibus plenos verterentur, qui quantum vires ferrent, supremum Numen amarent, nunquam tamen æquarent amorem, quo vel minimum Sanctorum Christus totâ æternitate prosequetur. O incomprehensibile amoris incendium!

7.
3. Quo eos
Christus
dilexit.

Tertius Amor est ipsius Sancti erga Deum, & Dominum nostrum JESUM Christum; cum enim æternam illam supremam Majestatis pulchritudinem, & bonitatem propius divino lumine adjuti contuentur, atque infinito, si dari posset, amore dignum vident, in flammâ amoris toti abeunt, & interminabili illo pulchritudinis, & charitatis oceano penitus absorbentur. Cùm verò in Christi Humanitatem oculos convertunt, & illam propter immensam gloriæ donorumque prærogativam summè amabilem aspiciunt, & insuper coronam immortalitatis quam gestant, ejus meritis contextam & paludamentum gloriæ quo resplendent, ejus cruore velut gemmis respersum tinctumque cognoscunt, & insuper ab illo se amari intensissimè, & ita æternum amandos ac ejus amabili societate fruituros clarè contemplantur, quibus, quæso,

putamus amoris ignibus illos accendi? S. Brigittæ inter orandum Sanctorum in cælo regnantium unus aliquis apparens, hæc dixit: Si qualibet hora, qua in mundo vixi, mortem pro Deo sustinuissem, & semper iterum revixissem; nunquam tamen his repetitis suppliciis & mortibus, grates beneficis pares referre possem; nunquam ab gaudiorum ejus participatione, nunquam ab ejus gloriæ conspectu, nunquam in ejus societate exultantium cantu, & harmoniâ percipiendâ vel momento desistere possum.

8.
Pro quo
honores
sibi delatos
referunt.

Ex his deducitur 1. Sanctos, qui in cælis regnant, eos omnes honores, qui diebus eorum natalitiis ab Ecclesiâ deferuntur, supremo Numini, à quo gratiam conferente & merita coronante, proficiscuntur, in grati animi argumentum offerre: si enim Joannes in Apocalypsi vidit seniores ante thronum Dei procumbentes, & coronas gloriæ capitibus detractas ad pedes ejus deponentes; quorsum quæso id etiam non facerent de omnibus honoribus ab Ecclesiâ militante collatis? 2. Deducitur hoc etiam habere in votis, ut quidquid singuli vel jejunando in pervigilio, vel Sacramenta pœnitentiæ & Eucharistiæ ipso eorum natali die usurpando, aut divinis officiis assistendo, quidquid inquam obsequiorum,

quorum, honorum, laudum congerimus; hoc ad gratias Deo pro ipsis agendas, & in honoris divini amplificationem, quàm maximo affectu à nobis referatur: neque enim sibi vivunt aut triumphant, sed Deo soli, cuius bonis affluunt & absorbentur.

9.
4. Quo
clientes
diligunt.

Quartus Amor est Sancti erga cultores suos, ad quos juvandos, & amore divino inflammandos toto fertur affectu; si enim Sanctus ille dum viveret, tanto salutis alienæ ardebat desiderio, si omnes ad Amoris sancti signa sequenda excitabat, quid nunc aget in cælis, ubi æternis Charitatis flagrat incendiis? quæ spes tam optatæ flammæ obtinendæ se offert, cum tot ad illam mihi procurandam & dandam vota concurrunt? Si centum è Sanctis illustrioribus, quorum ingentem in Deum charitatem flammæ radij circa eorum capita coruscantes ostenderunt, in unum simul conspirarent, ut junctis precibus pro Amore sancto mihi impetrando apud Deum ardentè agerent, rem ego tum confectam, & me votorum meorum compotem continuò futurum esse crederem: cur non etiam modò?

10.
Gratiæ lu-
crandæ
quantum
studium
esse oportet.

S. Mechthildis cælestes illos cives aliquando proclamantes audivit: O bellæ animæ, quæ in terris degitis! quàm fortunatæ estis, quòd singulis momentis in cha-

ritate Dei crescere, & gloriosa vestra merita augere potestis! Si homo æquè ac nos cognosceret quantum gratiæ uno die lucrari possit; statim atque manè è somno excitatur, totus in obsequiū Dei & virtutum actiones incumberet, atque ex omni eventu & occasione gradum sibi faceret ad sancti Amoris opes augēdas. Tandem ferè S. Margareta die sibi dedicato S. Gertrudi deprompsit: nec dubium si conniti velimus, eosque in auxilium vocare, quin continuò manus adjutrices sint allaturi.

Quod S. Pater Ignatius in uno è fratribus nostris ab ultima penitentie servando misericorditer ostendit: volebat is etiam post omnia superiorum dissuadentium consilia Christi castra deserere: unus aliquis è Patribus hominis misertus rogavit, ut vel unum Pater & Ave paucis diebus in honorem S. P. Ignatij recitaret; importunis precibus victus, promisit se facturum: & fecit, sed tam negligenter & tepidè, ut puniendus potiùs ob socordiam & contemptum, quàm juvandus videretur: & hujus tamen tam projectæ orationis fructum aliquem sensit: cœpit enim angi animo, ut nullam quietis partem caperet; hinc noctu consurgens & levandi animi gratiâ hortum suspiciosus inambulans, continuò splen-

11.
S. Ignatius
levem cul-
tum
quomodo
sit mone-
reatur.
P. Barthe-
lemy in vita
S. Ignatij.

12.
Religiosus
Pater
est
S.

splendido lumine circum omnia prope se coruscare videt, atque in medio luminis adeste S. Ignatium, cujus aspectu percussus, animoque totus immutatus ad pedes ejus procidens; O Pater, inquit, tantumne mihi confers gratia pro uno Pater & Ave? Fili mi, respondit Pater, paucis ego contentus sum, oculoque benignissimo illum intuitus, disparuit; ille tum humi procumbens, ac præ gaudio lachrymis madens, & inconstantia pœnitens, reliquum noctis prostratus exegit: ubi diluxit, superiorem convenit, veniam petit, & impetrat, & sanctè deinde vitam ad usque mortem in religione severus in seipsum, & ubi aspectus & verborum S. Ignatij subibat recordatio, ubertim plorans cum aliorum ædificatione transiegit. Ecce ob unum Pater & Ave, Amorem sanctum non modò imminutum, sed planè perditum misero Homini invocatus S. Ignatius restituit, quid non impetrabunt in hoc genere die nataliis alicujus Sancti consecrato ferventes preces, & obsequia cum ardore præstita?

12. Seligen-
des Patro-
nur è San-
ctis.

Veniamus nunc ad alicujus Patroni de numero cælitum vel sorte vel electione nobis assignati particularem cultum. Nobis certè non bene consultum aut provisum esset, si sine Patrono hæc miserissima nobis vita decurreret:

noluerunt viri sanctissimi, constantiores in bene cœptis, & contra hostiles impetus fortiores sine Patronis degere: S. Chrysostrum S. Paulum, S. Ambrosius Prothasium & Gervasium Martyres, S. Catharina Senensis S. Dominicum, S. Catharina Suecica S. Sebastianum, S. Eduardus S. Petrum in Patronos sibi delegerunt, & tu arundine mobilior, & plumâ levior, vitroque fragilior, aliquem è cæletibus tibi patronum non eliges? non arbitror te eò confidentiæ & audaciæ processurum; suppono itaque aliquem te habere. Huæ ergo considera divinitatis abyssus in cælo immersum continenter in te oculos habere defixos, ut tibi subveniat, tibi que semper adsit in promptu, cujus cum unica sit occupatio, Deum amare, ejusque gloriæ augendæ atque amplificandæ studiosè incumbere, facile inde intelliges, quàm ad Amoris sancti consecutionem auxilio tibi sit futurus. Primò itaque vitam illius, si potes, lege, virtutesque, quas tibi futuras usui arbitraris, selige & ad imitandum proponere. Deinde ubi classicum contra hostes insonuit, ubi vincenda aliqua animi commotio aut perturbatio, ad ejus auxilium accurre: præveni cultu aliquo & prece diurna diurnos hostium assultus, atque ad eos prævertendos, aut decli-

Nnn nandos,

nandos, aut si necesse sit, eos generosè sustinendos patrocinium ejus implora, ejusque fultus præsidio, illoque præsentè, opemque ferente, & victoriam spondente contra teipsum pugnator, & adversus reliquos hostes debellator & triumphator assurge. O quot à talibus patronis in clientes beneficia derivantur! accipe pauca de multis, quæ passim occurrunt.

13.
S. Augustinus
obientem
servat.

S. Augustinus Cæsaraugustæ in Hispania cuidam è Sodalibus B. Virg. in patronum menstruum obtigerat: hic in pontis transitu extremum ab equi ferocientis impetu periculum incurrit, sed equo in transversa trabe miraculosè subsistente Patroni ope liberatur: tum enim Patroni rosariolum percurrebat.

S. Barnabam cuidam in Brasilia eadem Sodalium sortitio menstrua in patronum dederat: qui clientem suum ab inimicis confossum, & vulneribus coopertum ac pro mortuo derelictum, de terra sublevat, & trans flumen deportat, perfectamque sanitatem restituit.

S. Hieronymus.

S. Hieronymus cuidam Neapolitano Sodali à B. Virg. ut mihi persuadeo, patronus assignatus, clienti suo, quem mali mores infamabant, severo vultu per noctem apparens, locum illi apud inferos paratum, nisi respiceret,

ostendit: effecitque; ut vitam emendaret in melius.

S. Genulphum Episcopum à Bolland. 17. Jan. 14. Sixto 2. Pontifice in Gallias missum pro unius moribundi protectione cum aliis cælitibus disputantem audiamus; ita scilicet Sancti miserorum patrocinia affectant. Jacobat quidam adolescens Brito moribundus in villâ monasterio S. Salvatoris, in quo S. Genulphi coluntur reliquæ, propinquâ; ac propterea à dicti monasterij Religioso omnibus Sacramentis ad mortem munitus fuerat: cum ecce audiuntur cum dæmonibus pugnantium voces, dicentiumque: Quid maligni spiritus hic expectatis? noster hic est per Dei clementiam; nam de nostris regionibus huc peregrinus advenit, dignumque est ut quorum servus fuit corpore, ab ipsis sublevetur in æterna requie: dæmonibus verò contra dicentibus, homines qui aderant voces quidem audiebant, sed neminem videbant: cum ecce adfuit continuò ad caput infirmi S. Genulphus, fugatisque dæmonibus, conversusque ad tres Episcopos qui aderant, & inter quos cum dæmonibus fuerat altercatio, dixit: Quid hic Domini expectatis? responderunt se esse Dominos ipsius infirmi, Episcoposque Britannia, venisseque; ut eum in æternam requiem perducant. Tum Genul-

Genulphus: Bene fecistis, inquit, quod vestrorum curam habetis: hunc verò à meis Monachis Sacramentis munitum, mihiq̄ue commissum meæ tutelæ relinquitte, dignum enim est, ut quem hætenus custodivi, ego ipse Domino JESU offeram: atque his auditis recesserunt tres illi Præsules; moxq̄ue infirmus apertis oculis, quorum fuerunt quas audierunt voces, & Episcoporum nomina astantibus manifestavit, moxq̄ue iterum iis clausis expiravit: erant autem Episcopi Paulus Præsul Lernensis, de quo 12. Martij; Machutus Alethensis, de quo 15. Novemb. & Sampson Dolensis 28. Julij. Beata anima quæ Patronis suis ita obstrinxit obsequiis, ut pro illa in articulo mortis juvanda fuerit inter Patronos amica concertatio.

CAPUT XXII.

Quomodo colendo Angelum Custodem Amori sancto obsecundemus.

^{1.} Colendus Angelus Tutelatis.
DICAMUS aliquid de Angelo Custode, qui meritò inter Patronos primas partes tenet, cum illum non arbitrio nostro aut electione, sed Dei assignatione sortiti sumus, qui admirabili affe-

ctu ac benevolentia nobis de tã nobili Pædagogo, Protectore, ac manu ductore providit: cultus ejus in tribus potissimum consistere mihi videtur, in magna de illo existimatione, in quotidianis obsequiis, atque in magna ad ejus voluntatem conformatione.

Ac primò magna existimatio ab naturæ in illo præstantia, à præclara intelligendi vi & contra hostes nostros vigilantia, à potentia & gratia apud Deum & à singulari qua in nostrum bonum fertur affectu haurienda est: Primò quidem omnibus omnino mortalibus, quantumcumque donis naturæ & gratiæ opumq̄ue aut rerum gestarum magnitudine & gloriâ præstantibus dignitate antecellit, & antestat Majestate & pulchritudine; nullâ unquam vel minimâ peccati maculâ contaminatus ac instanti creationis gratiâ ornatus, ac paullo post gloriæ sempiternæ amictu coruscans inter Dei aulicos perpetuis affluit deliciis; & tamen ad infirmi vermiculi custodiam, ad ejus fastidia toleranda, & recalcitrantem indolem patienter ferendam, molliendam, dirigendamq̄; designatur; & id muneris obit perlubenter.

^{2.} Ob naturæ præstantiam.

Jam verò admirabilem in eo intelligendi vim quis non suspiciat, qui rerum omnium naturas comprehendit, & ipsum naturæ

Nnn 2 aucto-